

No. 100
No. 100
No. 100

C. R. Hastings

பாலியர் நேசன்.

நானே கல்லமேய்ப்பன்.

குழந்தைகளை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள், தடைபண்ணாதிருங்கள்.

நம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம் தயாசுகம் ஸ்ரீ. ஆனிமீ. இதன்விலை வருஷம் ஒன்றுக்கு, அரை ரூபாய். [சங்கீதம் ௬.

பத்திரத்தின் விலை.

ஒரு பிரதிவாங்குதலுக்குத் தவிலை சி. ரூ.	
ஒரேமுறையில் ௩௦	" " " ௬
௨௦	" " " ௪
௨௫	" " " ௫
௫௦	" " " ௧௦
௧௦௦	" " " ௧௫

தபாற்செவடி பிறம்பாய்வரும்.

SUBSCRIPTIONS.

Mr. David (postage)	6
" க. சனகர்	1 0
" ந. கார்த்திகேசர்	1 0
" யோசுவா	1 0
" தாவீது	1 0
" சாமுவேல்	1 0
Oodoovil Christian Association	3 1 0
Batticotta "	3 8 1/2

ஆனிமாதம்.

இம்மாதப்பெயர் யூனோ (Juno) என்னுடைய விளக்கம்படி உழங்குவருகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளோர் மாரிசாலத்திற்கு வசதியாயிருக்கும்படி தங்கள் வீடுகளை வேய்வதற்குப் பனை ஒலைகளை வெட்டுவிப்பார்கள். இம்மாதத்தில் கடுஞ்சோழசம் சற்று ஊக்கமாகும். அதை ஆனித்துக்கமென்பார்கள். இடைக்கிடையம் புத்தறறுமுண்டாகும். இவ்வேளையில் பலா, மா முதலிய மரங்களின் கனிவர்க்கக்கள் மிகுதி. சிறுதானிய விளைவு மிகுதி. திணை, சாயி என்னும் புன் விளைவுகளை அறுப்பார்கள். வெயிலின் உஷ்டணம் மிகுதி. ஆனி ஆடி மாதங்களை முதிர் வேளிற் சாலமென இந்து தேசத்தார் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

"ஒன்றுக்கும் ஆகாதவன்"

[பின்னால் வருஞ் சரித்திரம் காசர் கோயிலில் அச்சிடப்படும் தேசோபகாரியிலிருந்து உடுக்கப்பட்டது. முழுச் சரித்திரத்தையும் ஒரே முறையில் அச்சிடுவதற்கு மிகவும் பெரிதாக இருப்பதினால் இச்சங்கியையிற்பாறியும் வருஞ்சங்கியையிற்பாறியுமாகப்பிரசுரஞ்செய்க்கிறோம்.]
லண்டன் நகரத்தில் யோன் என்கிற ஒரு ஏளிய அகாத பையன் இருந்தான். ஒருநாள் ஒரு துரைசானி சில ரொட்டிகளெவாங்க அடினை அனுப்பினான். அவன் வாங்கிக்கொண்டு வந்தபோது, அதுகளில் கொஞ்சம் திருடிக்கொண்டதாக துரைசானி அறிந்து, மிகுந்த கோபத்தோடு அடினைப்பார்த்து, கீ கன்றிகெட்ட கீசப்பயல், ஒன்றுக்கும் ஆகாட்டாய், இன்று முதல் கீ என்னிடத்தில், ஆகாதுபோ" என்று சொல்லி அவனை வெளியே தூரத்திலிட்டான். அந்த ஏழைச் சிறுவன் பசிபொறுக்கமாட்டாமல், கொஞ்சம் ரொட்டி எடுத்துத் தின்றபோட்டினால், தனக்கு வந்த தண்டனை நியாயந்தானென்று உணர்ந்து வெகு சங்கடத்தோடு புறப்பட்டிடுப் போனான். அவன் சிறுப்பத்தில் தானே

தாய் தந்தைகளை இழந்த வீடு வாசலும் இனஞ்சனமுற்றவனாயிருந்தான். அவன் கொஞ்சத்தரம் மெதுவாய் நடந்தபோது பின்பு சங்கடத்தின் மிகுதியினால் ஒரு சுகரிலே சாய்ந்து கொண்டி சினான. அகலுடைய அலங்கோலத்தை அவ்வழியே போன யாருவா கண்டு, அவனை அற்பமாய் எண்ணினதேயன்றி ஒருவரும் அவனை விசாரிக்கவில்லை. அப்போது அவன், "இவர்கள் எல்லாரும் என்னைப்போல ஒன்றுக்கும் ஆகாதவர்கள் அவ்வ. இவர்களுக்கு வீடுவாசலுண்டு. உயிரோடிருக்கிறபோது இவர்களைச் சிகேசிக்கவும், செத்தப்போனால் இவர்களை நினைத்துத் துக்கப்படவும் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கோ இப்படி ஒருவரும் இல்லை, என்ன செய்யலாம்" என்று தனக்குள்ளே நினைத்து துக்கத்தோடு சிந்தையில், "அண்ணா, இங்கே வரமாட்டாயா" என்று ஒரு சத்தம் அவனுக்குப் பின்னாலே கேட்டது. உடனே அவன் திடுக்கிட்டு, பின்னாலே திரும்பிப் பார்த்தால், வெளிநினை முகமுள்ள ஒரு பையன் கேவலமான ஒரு துணியும் தொற்றிக்கொண்டு, தனக்குச் சமீபத்தில் "கந்தைப்பள்ளி" என்ற ஏழுதிரிக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் துண்டிக்காட்டி, அங்கே வா என்ற சொல்லிக்கூப்பிடுகிறதைக் கண்டான். யோன் என்பவன் அங்கேஎன்னைச் சேர்ந்துக்கொண்டாட்டார்களென்ற முணங்க, மற்றச் சிறுவன், "அங்கே ஆளும் போகலாம், இங்கே கூதலில் சிற்றதைப்பார்க்கிலும் அங்கே போனால் வெதவெதென்று சுகமாயிருக்கும். வாத்தியார் எங்களுக்குப் புத்திரசொல்லுகிறது வழக்கம். அதைக் கேட்கிறதற்கு இப்போதான் சமயம். மனசானால் வா காண் போகிறே" எனன்று சொல்லி, இருமனமாய் சின்ற யோன் என்பவனைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோனான். கண் மேய்ப்பின் உத்தம உழியகாரியாகிய ஒரு அம்மான் அவருடைய ஆட்டுக்குட்டிகளை அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தப் போஷித்தவந்தான். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் வெள்ளையடித்துச் சரியாயிருந்தமன்றி அதன் கூவர்களில் சில ஞானப்பாட்டுகளும் வேத வசனங்களும் பரு ஏழுத்தாய் ஏழுதிப் பதித்திருந்தது. யோன் என்பவன் உட்பிரவேசித்தபோது, பள்ளிக்கூடம் சிறைய பிள்ளைகளிருந்து படிக்கிற இரைச்சலைக் கேட்டான். அவர்கள் எல்லாரும் அவனைப் போல கந்தை உடுத்த ஏழைகளாயும் "கந்தைப்பள்ளிக்கூடம்" எதாபிக்கப்படவில்லையானால், தெருவீதியில் அலைந்து திரிந்து பலவகையான நினைகளும் செய்யத்தக்கவர்களாயிருந்தார்கள். சில பிள்ளைகள் வாக்குகளிலும் சிலபிள்ளைகள் தரையிலும் உளுக்கார்த்து பாடம்படித்தார்கள். யோன் என்பவன் உட்பிரவேசித்த சற்றுகேர்த்திருப்பின்பு, கொண்டையும் அமுருமான ஒரு அம்மான் வந்து ஒரு சாடை காண்பிக்க, எல்லாரும் தங்கள் புத்தகங்களையும் சிலெற்றுக்களையும் கீழே வைத்தா

ர்கள். உடனே அந்தத் துரைசானி மேசையில் தட்ட, பிள்ளைகள் யாருமும் துரைசானியைக் கருத்தாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு அமைதலாய் உளுக்கார்த்தார்கள். சாந்தமும் அன்பும் சிறிந்த அந்தத் துரைசானி சவுக்கியமான தன் வீட்டை விட்டு, கந்தை உடுத்த அந்த ஏழைப் பிள்ளைகளிடத்தில் காடோறும் வந்து அவர்களை ரட்சகரிடம் வழிகடத்த சாக்கிரதையாய்ப் பிரயாசப்படுவான். அவன் அந்தச் சிறுவனைக் கொக்கி, "என் தேச பிள்ளைகளை, உங்களுக்கு ஒரு கதை சொல்லுவேனென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணியிருக்கிறேன். கந்தை உடுத்த ஏழைப்பிள்ளைகள் படிக்கிறதென்ற உதாபிக்கப்பட்டதும் கந்தைப் பள்ளிக்கூடம் என்ற சொல்லப்படுகிறதமான இந்த இடத்தில் கந்தைமானுக்கொன்று பெயர்பெற்ற உங்களுக்கு என் இப்போது பேசப்போகிறதிலும் ஒரு கந்தையைக் குறித்துச் சில காரியங்கள் சொல்லப்போகிறேன். கவனமாய்க் கேளுங்கள். (இன்னும் வரும்.)

முக்கூடுச்சகம்.

ஒருமுறை ஒரு பூனை ஒரு மிளிப்பிள்ளையைப் பிடித்த சாப்பிடத்தவருக்கு சமையத்தில், மிளிப்பிள்ளையானது யோக்கியர் தங்கள் காய்களை அலம்பிச் சாப்பிடுவார்களென்றது. இவ்வாக்கைப் பூனை கேட்டவுடன் அது சரியென்று ஒத்தக்கொண்டு மிளியைப் பணியவைத்து விட்டு காயலம்பப் போனது. மிளி இதுதான் சமயமென்று பறந்தவிட்டது. உடனே பூனை திரும்பிப் பார்த்த மிளியைக் காணாததால் மனத்தாக்கலடைந்த இனிச் சாப்பிடமுன் காயலம்பேன், சாப்பிட்டதில்பின்தான் காயலம்புவது வாடிக்கையாக வைத்துக்கொண்டேனென்று சொன்னது. இவ்வியதமாகவே "பூனைகள் இப்பொழுது செய்தவருகிறதென்பது ஒருகதை.
பிள்ளைகளை, முக இச்சகம் பேசுகிறவர்களுக்கு உங்கள் செவிகளைச் சாயாதேயுங்கள். முக இச்சகம் தன் காரியத்தையென்றி உங்கள் காரியத்தைக் கவனியான்.

இராசகுமாரி.

இரண்டு சிமாட்டிகளாகிய மேன்குள் மூதிரிகள் வீற்றிருக்கும் கொலுமண்டபத்தைச் சமீபித்த ஒரு வறிய தேவபத்தியுள்ள மூதிரி சிந்தான். மேன்குள் மூதிரிகள் இருவரும் தேவபத்தியுள்ளவர்களானதால் அவருடைய தரித்திரத்தையும் கந்தைத் தணியையும் கவனியாமல் தங்களுடன் கூட வீற்றிருக்கும்படி பட்சமாகவும் கேசமாகவும் அவனை உன்னக அழைத்தார்கள். அவனுடன் இருவரும் தயவாசவுக்கு சந்தோஷமாகவும் தேவபத்தியை வளர்க்கும் விஷயங்களைக் குறித்துச் சம்பாஷித்தார்கள். இப்படிச் சம்பாஷித்தையில் மேற்குறித்த இரண்டு

ஸ்திரிகளின் சகோதரன் அந்த அறையிற் பிரவேசித்தான். அவன் மிகு குசாலனும் பெருமைக்காரனுமானவன். தன் சகோதரிகளிருவரும் ஏழையாகிய இந்த மனுஷியுடன் கொலாமண்டபத்தில் சரிசமமாக இருப்பதைக் கண்டு, பிரமித்துக்கொண்ட ஒரு ஸ்திரி எழுந்தாள். சகோதரனே, இம் மனுஷியைப் பற்றிப் பிரியாதே. இவள் இராசகுமாரி. கன்ன ஐசுவரியமும் இவளிடத்திலிருக்கிறது. சிறமுன்ன பட்டுவஸ்திரம் மாத்திரமில்லாமல் வெள்ளை வஸ்திரம் மாத்திரம் அணிந்தவளென்றான்.

பென்குவின்.

கீர்காமுஞ் சங்கடமும் பறவைகள் தேசங்கள்தோறும் பல விசம்பமாணவகளைவிருக்கின்றன. மேற்காணப்படும் பட்சி மிகுந்த அனமானது. இதில்லாத இரண்டு செட்டைகள் இறங்கும். தென்சமுத்திர நீவுகளில் இவை மிகுதி. நிலத்திற் தத்தித் தத்தி அந்தக்கேடாக நடக்கும். கீரில் மகாவிநாயக கீர்தம். இதற்குப் பேர் பெண்குவின்னென்பார்கள். கால்க்குலாண்டு என்ற தீவிலும் தரைதெல் பியுகோ என்ற தேசத்திலும் குஞ்சு பொரிக்குங்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்காக இப்பட்சிகளைக் காணலாம். இவைகளில் இறைச்சி சாப்பாட்டுக்கு ருசிகரமுன்னதல்ல. மனுஷரைக் கண்டாற் பயந்து ஓடுகிறதில்லை. சமுத்திரத்தில் இரைகளைக் கண்டால் தப்பியிடாது. கீர்தம் பொழுது யாதொரு தடை இடையிலிருந்தால் சட்டென காலை ஈந்தடி உயர்த்தித் துள்ளிப்பாயும். பென்குவின் பட்சிகளும் பற்றைக்கோணியன் பென்குவின்னே யிக விசேஷித்தது. இவைகளில் ஒன்றை ஒருவன் பிடித்து உளர்த்தானென்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காலடி கீளம் காற்படுகிறதல்ல. சிறை பாரமுன்னதென்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

என்னவாயிருப்பான்?

இந்ததேச ஸ்திரியொருத்தி தனது குழந்தையைத் தன் கையிலுக்கு முன்பாக தடுக்குப் பாயின்மேல் ஒரு தணியைப் போட்டு உளர்த்தியிருப்பதை ஒரு வெள்ளைக்காரப் பிள்ளை கண்டு தன் மாதாவிடம் விசாரித்த பாவனைகாப்பின்வரும் கதை சொல்லப்படுகிறது.

அம்மாவே! இந்தச் சிறகுழந்தை எவ்வீதமாகப் பிற்காலத்திலிருப்பானென்று கேட்கத்தாயானவன் மானே, கேட்பாயாக. இக் குழந்தையின் தாய் ஒரு அஞ்சுளானி. இவன் தேசம் விக்கிரகங்களால் சிறைத்திருக்கின்றன. சவியேஷு ஒளி இவன் தேசத்திற் சற்றும் பிரகாசிக்கவில்லை. வேதபுத்தகத்தை ஒருக்காலாக கண்டறியான். இவனுக்குக் கிட்டின குருமார்திருச்சுமிட்டம் ஏறக்குறைய உளமைலக்கப்பாலிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட மாதாவின் கீழ்க்கிக்கும் பிள்ளை எவ்வீதமாக இருப்பானென்று கினைக்கிறாய்?

பிள்ளை செனுடனிருந்தால் பொய்த் தேவர்களை வணங்கும்படிபோதிக்கப்படுவான். தனக்குச் செய்யும் வந்தனை வழிபாடுகளைக் கண்டறியமாட்டாத விக்கிரகத்துக்கு தன் கையை ஏற்றிப்பான். முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் உண்டு என்றும்புவான். வெண்மை, சருமை, சபிலை, ஊதா, செவப்பு முதலிய பல சிறமுள்ள தேவர்கள் உண்டு என்றும், அவர்கள் குட்டையரும் செட்டையரும் என்றும், மனுஷர் குதிரையான குரங்கு முதலிய முகூர்புகளையுள்ளவர்கள் என்றும், யானை அன்னம் மயில் முதலிய காசனங்கள் அவர்களுக்குண்டென்றும், பன்னிரு கையும் ஐந்து தலையும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் என்றும், கம்புவான். இன்னும் அவர்கள் இரத்தப்பிரியர் என்றும், யுத்தசன்னத்தரென்றும் பொய் விபசாரம் கொலை களவு முதலிய தொழில்களைச் செய்கிறவர்களுள்ளும், விசுவாசிப்பான்.

சற்பத்தரைத் தொழுது, பால் பழம் முதலியவைகளை அதின் வாயில் வைத்து காச இராசாவே, கல்லபாம்பே என்று ஸ்தோத்திரிப்பான். கங்கானதி விசேஷித்ததென்றும், அரைக்காணுதல் அல்லது அதின் கீரைக் குடித்தல் அல்லது தொடுதல் பாவத்தை கீக்குமென்றும், விருத்திராகிய தனது பெற்றார் அதில் விழுந்து மரித்தால் அவர்களுக்குப் புண்ணியமுண்டென்றும் விசுவாசிப்பான்.

இன்னும் இவன் உளர்த்த மனுஷனும் எத்தொழிலைப் பழகினாலும் அத்தொழிற்குரிய தனபாடங்களை கமஸ்கரிப்பான். உ-ம். வேளாண்மை செய்யும் கலப்பை முதலியவைகளுக்கும் சிற்ப வேலை செய்யும் அகப்பை மட்டப்பலவைகளுக்கும் கம்மியத் தொழிலுக்குரிய வாய்ச்சி உழி குறடி முதலியவைகளுக்கும் யுத்தாயுதங்களாகிய வில் வேல் வாழ் முதலியவைகளுக்கும் பூகாசெய்து கமஸ்கரிப்பான்.

இறக்கும் வேளையில் விபூதி உருத்திராட்சம் முதலியவைகளைத் தரிப்பதினாலும் சிவசிவா இராமா இராமா என்று சொல்வதினாலும் தன் பாவம் கீக்கி மோட்சஞ் சேரலாமென்று விசுவாசிப்பான். அல்லவென்று தான் பாலியாக இறந்துவிட்டால் தன் புத்திரர் செய்யும் அந்தியெட்டி நிவசம் மானயம் முதலியவற்றால் கரையேறலாமென்று கம்புவான்.

பிள்ளைகளே, இவ்வகைப்பட்ட பிள்ளைகளை நீங்கள் காணவில்லையா? அவர்கள் ஆற்றுவவைப்பற்றிச் சித்திக்கவில்லையா? இவர்கள் என்னவாயிருப்பானென்று உணரவில்லையா? சவியேஷும் உங்கள் கையிலிருக்க இவர்கள் கெட்டுப்போவானென்று? இவர்கள் இரத்தப்பயி ஆரிடத்திற் கேட்கப்படும். நீங்கள் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்பட்டால் போதுமா? உன்னப்போல உன் பிறப்பானவனை கேசியுக்களென்ற கற்பனையை மறந்திருந்தால் இப்பொழுதே அவர்கள் இரட்சிப்புக்காகக் கண்ணீருடன் உங்கள் வேலைகளிற் கையிடுங்கள்.

தேவவல்லமை.

கமத பூமியைப்போல மூன்றிலட்சத்து மூப்பத்தேழாயிரம் பூமி சேர்ந்தால் வானத்தற் கணப்பரிமம் கமத குசியனுக்குச் சமமாகும். துடாடி பூமி சேர்ந்தால் வியாழன் என்னுக்கிரகத்துக்குச் சரியாகும். பதன் ஒரு கிமியத்தில்துடாடி மைவ் துரஞ் செல்லுகின்றது. ஏசுவ் என்னுக்கிரகம் கமத பூமியிலும் மடக்கு பெரிதும் இலட்சத்து ஆகோடி மைவ் குரியனுக்கப்பாலிருந்து ஒருகிமியத்தில் உடாடி மைவ் துரஞ் செல்லுகின்றது.

ஆ! தேவவல்லமை எவ்வளவு பெரிது! பல இராசசியங்களும் பாரியான மலைகளும் விஸ்வராமான ஆழிய சமுத்திரமுமுள்ள கமத பூமி சருவவல்ல கடவுளுடைய கையில் ஒரு கோளாகக் கல்லுக்குச் சமமுமல்லவே.

நற்றிர்மானம்.

ஒகாயோகாட்டிலுள்ள ஒரு மதபானவிலக்குக்காரனாகிய காப்பிரியிடம் பீப்பாப் பலகைகளிருந்தன. அதை ஒரு தரைமகன் விலகருவாங்கும்படி போணசமையத்தில், பலகைகள் உமக்கு என்னத்திற்குவன், சாராயப்பீப்பா உண்டாக்கும்படி என்று சொன்னான். கல்லது தரையே, பலகைகள் விற்கும்படிக்கே வைத்திருக்கிறேன், சாராயப்பீப்பா உண்டாக்க நான் விற்பதில்லையென்று சொன்னவுடன் தரைமகனுக்குக் கோபம்முண்டு அறுத்தக்காப்பிரிப்பயலே என்னசொல்லுகிறாயென்றார். மெய்தான் காண் அறுத்தக் காப்பிரி அதைமாற்ற என்னுல் முடியாது, சாராயப் பீப்பாவுக்குப் பலகை விற்க என்னுல் முடியும், அது காண் செய்வதில்லையென்றான்.

பெற்றாரும் பிள்ளைகளும் இந்தக் காப்பிரியின் தீர்மானத்தைக் கவனிக்கவும். தன் வருமானத்தை அவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற சாராயம் என்னும் ஆட்கொல்லியை விலக்கத் தெண்டித்தான். இதுபோல மதபான காரியங்களுக்கும் விக்கிரகாராதனைக்குரிய எவைகளுக்கும் உங்கள் செல்வாக்குச் செல்லுமட்டுக்குஞ் செலுத்த வீரனாகித் தேசம் கண்மையடையுமென்பதற்குச் சத்தேகமில்லை.

நற்புத்தி.

ஐக்கியதேசத்தின் முதற்பிரசாதிபதியாகவிருந்த வாஷிங்டன் (Washington) எனப்பவர்காண் உலகத்தல் நடந்துகொள்ளவேண்டிய ஒழுங்குகள் எவையென்று தனது புத்தகத்தல் எழுதி வைத்தவைகளிற் சிலவற்றை இவ்வூர்ப் பிள்ளைக்கு உபயோகமாகும்படி எழுதிக்கொள்க.

1. கூட்டத்திலிருக்கையில் செய்யும் எத்தொழிலும் அவ்விடத்திலுள்ளோருக்கு மரியாதையுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

2. மு+இச்சகளுவிராசே. உன்னுடன் வினாயாட்சம்மதியில்லாதவர்களுடன் ஒருபொழுதும் வினையாடாதே.

3. காலுபெருடனிருக்கையில் காசிதம், புத்தகம், புதினம் முதலியவைகளை வாசியாதே.

4. மற்றவர்களைவைத்து வாசிக்கும் கட்டாசிகளை புத்தகங்களை வாசிக்கும்படி அவர்கள் அருகிற் செல்லாதே.

5. மற்றவர் எழுதும்பொழுது பின்பக்கத்திலின்று எட்டிப்பாராதே.

6. உன் முகஞ் செந்தழிப்புள்ளதாக இருக்கட்டும். தேவகாரியங்களைப்பற்றி பயபத்தியாக விருக்கட்டும்.

7. மற்றவர்களுக்கு கேரிட்ட ஆபத்தில் சத்தோஷப்படாதே.

8. மற்றவர்களுடன் பேசும் சம்பாஷனைகள் மிகச் சுருக்கமாக இருக்கட்டும்.

9. பிறர்முத்திப் பேசவிடுவது நற்பழக்கம்.

10. உனக்கு மேலானவர்களுடன் ஞாயமுத்தரித்தப் பேசாமல் மரியாதையாகப் பேசு.

11. ஒருவன் தன்னுற் செய்யக்கூடியதெல்

வாழ்வாயுக்கு செய்தின்பிடி அவன் செவ்வாய்ச் செய்யாதிருந்தால் குற்றஞ் சார்த்தே.

மெ. எச்சரிப்புக்களை மீறாததினால்தான் எந்திரமே.

மக. மற்றவர்களின் கீர்த்தியைக் கொடுக்கும் உணர்ச்சியை வெறுவாக கம்பாதே.

மச. உணர்ச்சியைக் கவனித்த உன் உணர்ச்சியை உயி.

மதி. மயிலைப்போலச் சிறகுவிடுத்த திரியாதே.

மக. தந்தையருடன் இருப்பதிலும் தனித்திருப்பது கவர்.

மவ. உன் பேச்சுக்கள் எரிச்சல் புனைச்சலில்லாமல் இடக்கூடும்.

மய. உன் சினேகிதனின் இரகசியங்களை அறியும்படி அவனை அலட்டாதே.

மக. சந்தேகம் மூண்டாகாத பகிடினைப் பேசாதே.

மவி. பகிடியாக அல்லது திடுக்கூசக் கடுங்கொண்டிப் பேசாதே.

மக. மறபேரின் உடுக்களை உற்றுப்பாராதே.

மஉ. மறபேர் பேசுகையில் கவனித்தக்கேன்.

மக. புதினங்களை அறிவிக்க ஏதாவயிராதே.

மச. மற்றவர்களின் காரியத்தை அறிய அவ்வலாயாதே.

மதி. முன்னிலையில் இல்லாதவனைப்பற்றித் திமையாகப் பேசாதே.

மக. தேவனைப்பற்றிப் பேசுகையில் ஒடுக்கவணக்கத்துடன் பேசு.

மஉ. சேவாட்சி மழுக்காதபடி கவராக்கு.

கதவைப் பார்.

ஒரு வீட்டிலே தெருப் பக்கத்தை கோக்கியிருக்கிற சதவு மெத்தப் பெலப்புள்ளதும் உரப்புள்ளதாயிருக்கிறது. சதவின் கணத்தையார். அதில் இடப்பட்டிருக்கும் பூட்டைப் பார். தாழ்ப்பாளைப் பார். வீட்டுக்குள் விளம்பெற்ற உடைமையில்லாவிட்டால் இப்படிச் செய்யார்கள். தேசத்தின் கள்ளில்லாதிருந்தால் இப்படிச் செய்யார்கள். அருமைப் பெருமையான பொருள்கள் வீட்டுக்குள்ளிருப்பதாலும் தேசத்தின் பொல்லாத திருடரிருப்பதினாலும் இப்படிப்பட்ட சதவு வேண்டியது. சதவு பெலப்புள்ளதும் உரப்புள்ளதமாகியிருக்கவேண்டும்.

எவ்வளவுகொரு வீடுண்டு. நமது இருதயமும் மனமுமே அந்த வீடு. பொல்லாத காரியங்கள் எங்கள் இருதயத்தில் புருந்து நம்பொருள் சளைத்திருக்கின்றது. எங்கள் இருதயங்களிற் புது ஏதாவயிருக்கும் பொல்லாதவைகளிற் சில உற்றைச் சொல்லுகிறேன். வாசலருகில் சிற்பதார்? ஆ! சினம் என்பவன் சிற்பிறன். அவன் முகம் எவ்வளவு கடுங்கொண்டி இருக்கிறது. அவன் உதடுகள் தடிப்பதைப் பார். அவன் கண் அக்கினிப்பொறிபோலிருக்கிறது. அவன் உட்பிரவேசியாதபடி சதவடைப்பேன். மற்றவரை? அக்கதை. அவன் இறுமாப்பைப் பார். சகலதம் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டதென்று எண்ணுகிறார். அவன் உட்பிரவேசியாமற் கதவைப் பூட்டுகேன். அடுத்தாப்போல சிற்பவரை? இடம்பன். அவன் ஓய்ந்த கதையையும் உடைமையும் பார். அவன் பிலுக்கைப் பார். சற்றும் இடங்கொடாமல் கதவை இறுக்கிச் சார்த்துவேன். அடுத்தவரை? சோம்பன். மந்தசைத் துக்கித் துக்கி நடப்பதைப் பார் சும்மா இருக்கும்படிக்கே விரும்புகிறான். கந்தைத் துணிகளைப் பார். சோம்பேறி பிரவேசியாதபடி சதவுக்குத் தாழ்போடுவேன்.

ஆனால் இவர்களை விட்டு அப்பக்கத்தில்தான் சிற்பதார். செந்தாமரைப் பூவைப்போன்ற கனிவான முகமுள்ளவனாக சிற்பதார்? அன்பு. அவன் நமது இருதயத்திற் பிரவேசித்தால் எவ்வளவு சந்தோஷம். வாரும் சதவு திறக்கப்படுகின்றது. பின்னாலே, எல்லவைகளும் பொல்லாதவைகளும் உங்களிருதயத்திற் பிரவேசிப்பதற்குக் காத்திருக்கின்றன. பொ

ல்லாதவைகளை அப்பாற்படுத்தி எல்லவைகளும் சதவைத் திறந்து இடங்கொடுங்கள். சதவைக் கார்த்தக்கொண்டிங்கள். விழிப்பாக சதவை ஒப்போதும் பாருங்கள். யெசுவை உங்களிருதயத்திலிருக்கவிடுங்கள். என் வாசலருகே சிந்து சதவைத் தட்டுகிறேன் என்பதற்கு. அவரை உட்பிரவேசிக்கவிட்டால் உங்களுடன் அத்திப்போசனைப்பண்ணுவார்.

மேய்ப்பனும் ஆடுகளும்

உலகத்திலெங்கும் இருக்கும் கமக்காரர், தங்கள் தங்கள் கமக்களிற் பயிற்சிக்குச் செய்கைப்பண்ணும்பொழுது ஆடு மாடு முதலிய யிருவர்களால் அதிகமான உதவியைப் பெற்றதொன்றாக இருக்கின்றன. சமத ஊரிலும் மேய்ப்பர் ஆடுகளை எவ்வளவு கவனமாகவும், பட்சமமாகவும் கவந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட அறிவிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. மேய்ப்பன ஆடுகளிற் பட்சமாயிருப்பதென்பதே, ஆடுகளும் மேய்ப்பனிற் பட்சமாயிருக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் மேய்ப்பருடைய குரலைக் கற்றுப் அறிந்துகொள்ளும். இவ்வீதமே மேய்ப்பனுக்கும், ஆடுகளும் உண்டான சம்பந்தத்தைத் குறித்தது. எங்கள் இரட்சாரும் உலகமயாகப் பேசியிருக்கிறார்.

பின்னாலே, மேலே காட்டப்பட்டிருக்கிற படம் இந்த உலகமையையே சுட்டியது. படத்தின் கீழ்க்குப்பக்கத்தில் சில ஆடுகள் சிந்துமேய்கின்றன. அவைகளுக்கு முன்னாலே சிற்பவர்தான் எங்கள் ஆண்டவராகிய யெசுகிறிஸ்து. படத்தின் மேற்குப்பக்கத்தில் சிற்பவர்கள் அவருடைய சிஷ்யப்பின்களும். யெசு தமது சிஷ்யப்பின்களின் சமூகத்தில் இந்த உலகமையப் பேசினார். (யோவா. 40: 1-13.) இத்த உலகமையில் இரண்டிலும் சிற்பவர்களுண்டு.

உலகம். ஒவ்வொரு சபையின் குறையும், அந்தந்தச் சபையின் மேய்ப்பாராகவே இருக்கிறது. சபையாரே, அந்த மேய்ப்பருடைய ஆடுகளாயிருக்கிறார்கள். ஒரு மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளை எவ்வளவு கவனத்துடனும், பட்சத்துடனும் பாராபரித்து வருகிறானோ, அவ்வீதமே குறமாரும், தமக்கள் தங்கள் சேவாத்தந்தச்சேர்ந்த ஆடுகளாகிய திருச்சபையைப் பரிபாலித்த வருகிறார்கள்.

உலகம். இந்த உலகம், எங்கள் சார்த்தாராகிய யெசுகிறிஸ்துவையும், அவருடைய பட்டியின் ஆடுகளாகிய மேய்ப்பாராகிய குறியும். இரட்சாரே தமது பததனைகளின் மேய்ப்பர். காணே எல்ல மேய்ப்பன், எல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் சிவனைக் கொடுக்கிறான் என்று இரட்சார சொன்னார். அவ்வீதமே தம் சிருட்டிகளாகிய மனுஷரை இரட்சாரும்படி அவர் தம் விளையேற்பெற்ற சிவனைக்கொடுத்தார். மேய்ப்பனாகிய யெசுகிறிஸ்து, தமது ஆடுகளாகிய மேய்ப்பந்தர்களை அழைக்கும்போது, அவர்கள் அவருடைய சந்தர்த்தையறிந்து, அவரைப் பின்செல்வார்கள். அப்போ அவர், அவர்களைப் பகம்புல் சிலங்களிலே படுக்கப்பண்ணி, அமர்ந்த சலசமீபத்திற் கொண்டுபோய் விடுவார். கடைசியில், செம்மறியாட்டை, வெள்ளாட்டில் சிந்து பிரிப்பதுபோல, அவர்பத்தரில் சிந்து, தமது மேய்யான பத்தரைத்தெரிந்தெடுத்து, என்மென்றதற்கும் சிவப்பதான சித்திய மோட்சையிட்டிற் சேர்த்துக்கொள்வார்.

பின்னாலே பாருங்கள், எத்தனவு மேய்கையான ஆடுகளும். சிவனுட்குத் தமது சார்த்தான மந்தையைச் சேர்த்தவர்களா? இந்த உலகமையில் உலகமையையேய்தி, வேறு ஆடுகளுமென்குண்டு. அவைகளும் என் உடத்திக்கொண்டு வரவேண்டும். அவைகள் என் குறியைச் சொல்கொடுக்கும். அப்பொழுது ஒரு ஆடுகீழ்க்கட்டும், ஒரு மேய்ப்பனுமாரும் சந்த, பதச்சார்த்தாராகிய எவ்வளவு சிறிதே இரட்சார சொல்லியிருக்கிறார். ஆ! பின்னாலே, இரட்சாரிடம்போய் அதிக வேண்டிமையுடனே, ஆண்டவரே, என் பாவங்களை மன்னித்திக்கொண்டு, உமது ஆடுகளும் ஒரு ஆடாக என்னையுக்கு சேர்த்துக்கொள்ளுமென்ற கேளுங்கள். அப்போ, காணே எல்ல மேய்ப்பன் என்ற சொன்ன அவர் உங்களின் அக்கிரமத்திற்கு மோட்சையிட்டு சந்தவார்.

என்றாமல் வேதபுத்தகத்தில் இருக்கிறது.

ஆடுகளாயிருக்கும் உலகத்தாரார் காப்பிரினை யிவையும் அப்பாச எண்ணுவார்கள். ஒருவன் ஒரு உலகத்தாரார் தனிமகன் குறினைத்தேறிச் சாரிபண்ணிப்போகையில் தெருவருகில் ஒரு காப்பிரி ஒரு புத்தகத்தை காசித்திக்கொண்டிருந்தான். அவர் குறினையை சிறுத்தி சிவாசிரும் புத்தகம் என்னவென்றார். அந்த அகன் சத்தியவேதமென்றார். இது உலகத்தாரிக்கார ஒருபொழுது கொடுபட்டில்லையென்ற தமையகன் சொல்ல, காப்பிரி அது எங்களுக்காகவும் கொடுக்கப்பட்டது, என் பேரும் இதில் இருக்கிறதென்றார். உன் பேரைக் காட்டுகின்றதேட்ச. ச. திமோ. 3: 16. உலகத்தாரார் "பாவிசன்" என்ற சொல்லிக்காரர் இதுவே என்பார். என் ஒரு பாவி, ஆனதால் என்னைக் குறிக்கிறதென்றார். உடனே தமையாளின் வாயடைபடக் குறினையைகடத்தி அப்பாற்சென்றார். பின்னாலும் பாவிசனாவதால், வேறுபுத்தகம் தங்களுடைய தென்ற சொல்வதமாதிரியல்லப் பலவிடங்களிலும் "குழந்தைகள்" என்றும் "சிறுபிள்ளைகள்" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் விசேஷமாகத் தங்களுடைய தென்ற சொல்லவேண்டும்.

என்னசொல்ல?

ஒருபிள்ளை மரிப்பதற்குமுன் குணப்படுத்தாத பிதாக்க கோச்சி, அப்பு, காண்மோட்சத்திற்குப் போடுதென், சிப் பேசுவை கோசியாமலிருப்பதற்கு என்னப்பாற்றாத அவருக்குச் சொல்ல. அழுதகொண்டிருந்த பிதா மறமொழிசொல்லமுன் பிதா மரித்தவிட்டது.

பூயிசாஸ்திரக்கேள்வி.

- 1. சின இராச்சியத்திற்குள் அடங்கிய தேசங்கள் எவை?
2. இவ்விராச்சியத்திலிருந்து அமரிக்கா, ஐரோப்பா முதலிய தேசங்களுக்கு எவ்வளவு இருத்தல் தேயிலை அனுப்புபுக்குகள்? உலகையுறுத்தல்.
3. சினக் கைத்தொழிலாற்செய்யும் உலகங்கள் என்ன? கோப்பை, பீச்சான், பட்டிக்கிளி, கொத்துவேலையுள்ள தந்தச்செய்ப்புப்பெட்டிகள் முதலியவைகளே.
4. சின இராச்சியத்தின் அரசாட்சி எப்படிக்கொத்தது? சுயாதினப்பதிய அரசாட்சி.
5. பிதாக்க ஒருவன் கைதால் எவ்வீதமாக எண்ணப்படுவான்? தலைக்குற்றவாளியாக.
6. இத்தேசத்தின் மார்ச்சுமென்?
7. இத்தேசத்தின் வயிரினங்களுக்குக் கனமாக எண்ணப்படுகிறது என்ன? சிற்படி.
8. சின இராச்சியத்தின் உடமதிலின் உயர்ம்கினம் என்ன? 90 அடி உயரம் தனிக மமல் கினம்.
9. இவ்விராச்சியத்தின் பிரதான காரங்கள் என்ன?

அந்தி சந்தி சுவாமி.

C. M.

- க. கற்கத்தம் வீசல் காலையில் உலாவ வாரூங்கள், பூஞ்சோலைக்குள் இருக்கையில் துள்ளாட்டல் கொள்ளுங்கள்.
- உ. பனா, பனா, ஏன் தோளரே, களிப்பாய்க் கூடுங்கள், கொய்யோ, கொய்யோ, கண்ணேசரே, கம்பீரம் கொள்ளுங்கள்.
- க. ஆ! கல்வி, கல்வி, கிற்பது சந்தோஷ காளிலே மந்தம் உண்டாக்கும் என்பது சந்தியல் கண்டோமே.
- ச. பனா, பனா, ஏன் தோளரே, களிப்பாய்க் கூடுங்கள், கொய்யோ, கொய்யோ, கண்ணேசரே கம்பீரம் கொள்ளுங்கள்.

சந்தியவேதக்கேள்வி.

நும் பாடம். யேசு தேவாலயத்திற்கெல்லல்.

லூக். ௨: ௪௬-௫௨.

- க. வருஷத்தோறும் யோசேப்பும் மரியாளும் எவ்விடத்திற்குச் செல்லுவார்கள்?
- உ. பஸகாவாதென்ன?
- க. எத்தனைவயதில் யேசு தேவாலயத்திற்குப் போனார்?
- ச. யேசு தமது பெற்றோருடன் கூடத் திரும்பினாரா?
- ஊ. அவர்கள் யேசுவைக் காணாதபொழுது என்னசெய்தார்கள்?
- க. அவரை எவ்விடத்திற்குக் கண்டார்கள்?
- எ. அவர் அங்கே என்னசெய்துகொண்டிருந்தார்?
- அ. யூதபோதகர் அவரைக்குறித்து என்ன எண்ணினார்கள்?
- க. பெற்றார் அவரைக் கண்டவுடன் என்ன சொன்னார்கள்?
- உ. அதற்கு அவர் என்ன மறுமொழி சொன்னார்?
- யக. அவர் ஆருடைய சித்தத்தைச் செய்திருக்கும் என்றார்?
- யஉ. பெற்றோருடன் திரும்பிவந்து என்னசெய்தார்?

தஞ்சாவூர் வைகாசி மீ ௫ல் உ ச அசுச ளு. பாலியர்கேசனை வாசிக்கும் அருமையான பிள்ளைகளை,

ஒருவன் கற்பழக்கங்களைப்பழகி, ஒழுக்கமான காரியங்களிற் கையிட்டுத் தன் சீவியகானெல்லாம் அதில் ஈடுபடுத்துகிறபது முக்கியமான ஒரு காரியமென்று பலதருணங்களிலும் கினைத்தேன். வெறிப்பதார்த்தங்களைப் பாலிப்போருக்கு மெய்யாகவே இவ்வாக்குகள் தகுந்தவைகளாக இருக்கின்றன. வெறிப்பதார்த்தங்களை ஒருவன் பருமாற ஆரம்பிப்பானெனில் அவன் வறியவனாகவும் பெருநுகுடியனுமாகவும் வரமாட்டானென்று ஆர்சொல்லுவான். மிகவுஞ்சாமர்த்தியமுள்ள ஒருபோதகன், கந்தைத்துணி அணிந்தவனாய் நெருக்கடோறஞ் சென்னப்பட்டினத்திற்கு திரிகிறானென்று இன்றையிற்றினக்கேள்விப்பட்டேன். அவன் தனது மனைவியையும் பிள்ளையையும் குடிவெறியினால் மிகவுன் கொடுமைபாக நடத்தினதால் அவர்கள் அவனை விட்டு வெளியேறியபி ரிந்து விட்டார்கள். கனம். பொருத்திய சுவாட்சு ளுயாவர்கள் வசித்த இத்தஞ்சைமாகரத்திலுள்ள சவக்காலையில் ஒரு கோரியைக் கண்டேன். அதில் மதுரையிலிருக்கும் அமரிக்கன் மிகுணைச்சேர்த்த பசுமலையிலுள்ள சாஸ்திரப்பள்ளிக் கூடத்தில் படித்த ஒரு மாணக்கனது காமம் வரையப்பட்டிருந்தது. இவ்வாலிபன் சருக்காரில் உயர்ந்த உத்தியோகத்திலிருந்தான். அப்படியிருந்து குடிக்கிறதொழிலில் கையிட்டா

ன். குடித்த வெறித்தவனாய் சென்றவருவதத்திற் கைகாசிடாமல் உயிர் திசுதி தனது மச்ச விட்டின்மேல் உலாத்தகையில் அவன் சிசேகி தருளுவன் குடித்தவெறிப்பது ஆகாதென்று எச்சரித்தும் அவன் அதைக் கவனியாமல் மேற்படக் குடித்த வெறித்தினால் அறிவுமயங்கிக் கீழேயிருந்து அவன் மரிக்கும்மும் அறிவற்ற வனாகவேயிருந்தான். பிள்ளைகளை, இவன் ஆத்தமாவ் விட்டத்திற்குச்சென்றது. வெறியர் தேவனுடைய இராச்சியத்தைக் கதந்தரிப்பதில் லையென்று சத்தியவேதஞ் சொல்லுகின்றது. ஆனால் கல்வெட்டில் "அவன் பூமியிலிருப்பதற்குக் கிடைக்கத்தக்கவனல்ல" என்று எழுதியிருக்கின்றது. பாருங்கள் தேவன் எவ்விதமாக நிதானிக்கிறார். மனுஷர் எவ்விதமாக நிதானிக்கிறார்கள். இவ்விதமாகக்கல்லில்வரைத்திருக்க மரித்தவன் வெறியனாக இருந்ததமன்றி, எழாக்கட்டளைவைய வெளிப்பொருளாக மீறினவனுமாக இருந்தானென்றறிய வந்தேன்.

எனது அன்பான பாலியரே, இதனால் இரண்டு காரியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

கவது. ஒருபொழுதும் வெறிப்பதார்த்தங்களைத் தொடாதேயுங்கள், அப்பொழுது கீங்கன்பத்திரமாயிருப்பீர்கள். வெறியராக வரமாட்டீர்கள்.

உவது. எப்பொழுதும் கிதார்த்தமாகச் சத்தியத்தைப்பேசப் பயிலுங்கள். நாம் பெசுவதால் மற்றவர்களையும் கம்மையும் எய்க்கலாம் ஆனால் தேவனை ஒருபோதும் எய்க்கமுடியாது. கெந்தகமும் அக்கினியும் எரிசிற கடலில் ஆகாதவர்களுடன் கூடப் பொய்யரும் தங்கள் பங்கை அடைவார்களென்பதை நினைவுகூருங்கள்.

பாலியர்கேசனை வாசிக்கருஞ் சகலரையும் யேசுவானவர் தம்மைப்போல அவர்களிருக்கும்படிக்கும் தம்மை உண்மையாக கெசிக்கும்படிக்கும் நாம் சத்தியத்தைப் பேசினதுபோல அவர்களும் பேசும்படிக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவாராக.

இப்படிக்கு, உங்கள் சகலரையும் கெசிக்கும். தி. ஸ். பர்கெல்.

நீங்கள் என்ன?

ஓ! இனிய மொழியுள்ள பாலியரே! ஒருநாள் எடுக்கச்சோம்பேறி, பேசச்சோம்பேறி, உண்ணச்சோம்பேறி, நடக்கச்சோம்பேறி, ஏன்னும் காண்கு சோம்பேறிகள் கூடிக்கொண்டு வீதியிற் போனார்கள். அவ்விடத்தில ஒரு காசு கிடந்தது. அதை எடுக்கச்சோம்பேறி பின்னாலவரும் பேசச் சோம்பேறியைப் பார்த்து "தம்பி பேசச்சோம்பேறி இதோ ஒரு காசு கிடக்கிறது எடுத்துக்கொண்டுவா என்றான். அதை உண்ணச்சோம்பேறி கேட்டு என்னால் இத்தனை பாரமான காரியஞ் செய்ய முடியுமா! என்னாலாகாது. தம்பி நடக்கச்சோம்பேறி இதோ கிடக்கிற காசை எடுத்துவா என்றான். அதை நடக்கச்சோம்பேறி கேட்டு வாய்க்கினைத்தோனென்றல்லவோ என்னை எவ்வகிறீர்கள். நான் முன்னமே சொன்னேன் வரமாட்டேனென்று. அவ்வாறிருக்க இத்தப் பாரத்தையும் எடுக்கச்சொல்லுகிறீர்கள். இது நாயமல்ல. நான்குபேருமாகத் தூக்குவதேகீதியென்று தனது உசமிருத்த கைச்சீலையை விரித்தான். அதில் காண்கு சோம்பேறியுள் கூடிக்காசைத் தூக்கிச் சீலையிற் போட்டு ஒவ்வொரு மூலையை ஒவ்வொரு சோம்பேறிகள் பிடித்துக் காவிக்கொண்டு சிலதூக்கு சென்றார்கள். அவ்விடத்தில் வாகழப்பழக் கடையிருந்தது. அதைக் கண்டு இதைச் சுமந்துபோவதிலும் வாகழப்பழம் வாக்கித தின்றதுவிட்டுப் போகலாமென்று முடிவுகட்டிக்கொண்டு காசுக்கு வாகழப்பழம் எத்தனையென்று எடுக்கச்சோம்பேறிகேட்டான். கடைக்காரன் எட்டெண்ண உண்ணச் சோம்பேறி உரித்துக்கொடுத்தாலெத்தனையென்றான்? ஆறென்றான். நடக்கச்சோம்பேறி வாயிற் போட்டாலெத்தனையென்றான் காண்டென்றான். கல்லதென்று சம்மதித்து கடைக்காரன் பழத்தையுரித்து சோம்பேறிகள்

வாயைத் திறக்கச்சொல்லி போட மெழுவடன் சென்றார்கள்.

ஆ! பாலியரே, இவ்விதமான தன்மையை நாம் அடைந்திருப்பது கலமோ திசுதா? ஒளவை இதைக்குறித்து ஏதேனுஞ் சொல்லியிருக்கிறானா? சாலோமோன் சோம்பேறியைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறாரோ? கீங்கன் இவர்களைப்போல சோம்பலன்னவர்களாகவிருக்கிறீர்களோ? பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது புகத்தகங்கள் சுமக்கச் சோம்பலக கிறீர்களோ? காலமலை குளிக்கப் பின்னிடுகிறீர்களோ? காலையில் வைகறைதயிலெழு என்பதற்குமாறா சோம்பலாய்ப் படுக்கையில் டெழாமல் கிடக்கிறீர்களோ?

இப்படிக்கு, கிங்கப்பூர்ச் சாராங்கோக்ரோட்டானுசிய பாலியர்பிரியன்.

தொட்டாற்சுருங்கி.

பிள்ளைகளை உங்களிற் சிலர் தொட்டாற்சுருங்கியென்னும் பூண்டைக் கண்டிருப்பீர்கள். அதில் கீங்கன் உங்கன் விரல்களாற் தொட்டவடன் ஏதோ வருத்தமடைந்ததுபோல வாடித்து நுகும். என்னை வருத்தப்படுகிறதே என்றது போற் தொடுகிறவனுக்குச் சொல்லும் பாவனை யாகக் காட்டும். இவ்வுணர்ச்சியைப் தேவனே அதற்கு உண்டாக்கினார். ஆனால் கீங்கன் கெடுகத் தொடுவீர்களாகில் அதன் சுவரனை கெட்டு தொடுவதைப்பற்றிச் கவனியாது.

பிள்ளைகளை உங்கன் இருதய மன்னுற் தொட்டத்திற்கு சுவரணையுள்ள ஒரு தொட்டாற்சுருங்கியைத் தேவன் காட்டியிருக்கிறார். அதை நாம் சிவசாட்சியென்கிறோம். அதைச் சரியாக நாம் பாலிக்கில் சுவரணையுள்ளதாகவிரும்பும். தியவை அதைத் தீண்டும்போது, தூர, தூர, என்று அருவருத்து என்னைத் தொடாதே என்று சொல்லும். இப்படிக்கொத்த சிவசாட்சியுள்ளவர்களாகவிரும்புது பெரும்பாக்கியம். அவர்கள் சகலநீமைக்கும் மோசங்களுக்கு வி லகுடார்கள். சிவசாட்சியின் சுவரணை மழுங்கிப்போதல் ஆகாது. பலமுறைகளிலுந் நீமை களுக்குஞ் சோதனைகளுக்கு இடங்கொடுப்பீர்களாகில் சுவரணை அற்றுப்போகும். சிவசாட்சியைக் காப்பாற்றுங்கள்.

பூனையின் பிரயாணம்.

ஸ்கொத்தலாத்து தேசத்திலுள்ள எடின்பேர்க்கு நகரியிலுள்ள ஒருதுரைசானி கிலாஸ்கோயில் வசிக்கும் ஒரு அம்மாளுக்கு ஒரு பூனையை பெட்டிக்குள் வைத்து மூடி ஒரு உண்டிலில் ஏற்றி அனுப்பினாள். இரண்டு மாசங்களாக அதை விழிப்பாகக் காத்தவருகையில் அது இரண்டு குட்டிகளை ஈன்றது. அது குட்டிகளைவிட்டு அப்புறம் போகாதென்ற கம்பிக்கையினால் முன்போல விழிப்புடன் பார்க்கவில்லை. இரண்டொருநாளையில் பூனையையுங் குட்டிகளையுங் காணாதினால் அந்த அம்மான் துரைசானிக்கு பூனை குட்டிகளுடன் காணாமற் போய்விட்டதென்று மிகுந்த துக்கமாக ஒரு சிட்டெழுதினாள்.

ஆனால் பதினைந்து நாளையின்பின் பூனையும் குட்டிகளும் எடின்பேர்க்கில் முன் வசித்த துரைசானிவிட்டிற் கதவண்டையில் சினறது. குட்டிகள் மெத்தக் கொழுப்பாகவும் தாய்ப்பூனை மிகவும் மெலிந்ததாகவுயிருந்தது. இரண்டு குட்டிகளையும் தாய்ப்பூனை ஒரேமுறையில் சுவ்விக்கொண்டு போகக்கூடாததினால் தனித்தனியே முறைமுறையாக மாறிமாறிக் கவ்விக்கொண்டு போயிருக்கவேண்டும். ஏடினபோக்குக்கும் கிலாஸ்கோவுக்கும் சய்மைல் தூரம். ஆசையாற் தாய்ப்பூனை மூன்றதரம் காற்பதுமைல் கடத்திருக்க ஆக, மஉய்மைல் தூரம் கடத்திருக்கின்றது. இது பசுநகாலத்திற்கு பயணம்பண்ணாமல் இராக்காலங்களில் பயணம்பண்ணியிருக்கவேண்டும்.